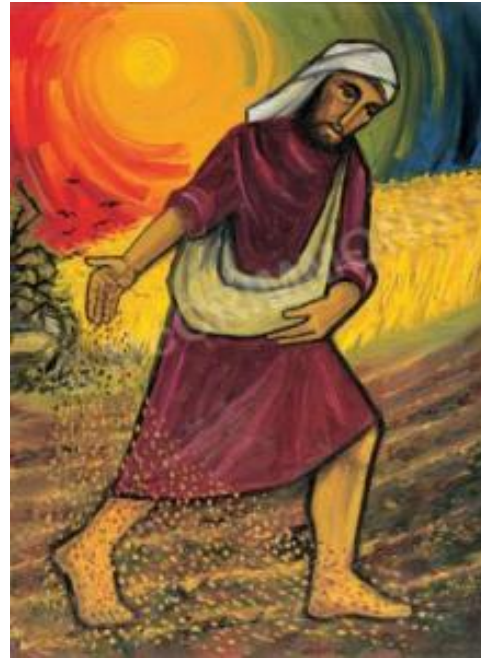
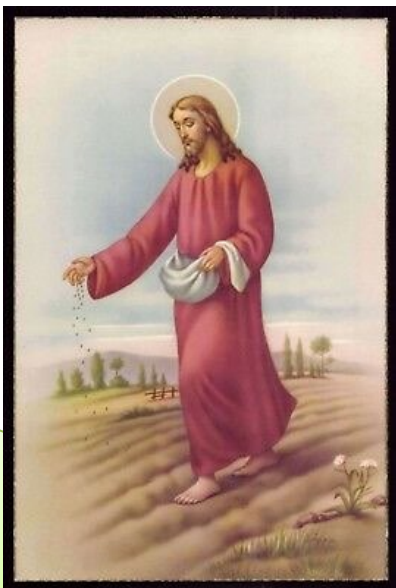

På den tid sa Jesus: «Det er med Guds rike som med et såkorn en mann har latt falle i jorden. Om han sover eller våker, om det er natt eller dag, så spirer og vokser kornet, uten at han vet hvordan det går til. Av seg selv bærer jorden grøde; først strå, så aks, så fullt korn i akset. Og når åkeren står der moden, kommer sigden frem, for da er tiden inne til å høste.» Og han fortsatte: «Hva skal vi nå sammenligne Guds rike med? Hva for et bilde skal vi ta? Det er som sennepsfrøet. Det er mindre enn alle andre frøsorter når det blir lagt i jorden, men når det først er sådd, vokser det opp og blir den største av alle havens vekster, med store grener, slik at himmelens fugler kan slå seg ned i skyggen av det.» Og med mange slike lignelser forkynte han budskapet for dem – så meget av det som de var i stand til å forstå. Han talte ikke til dem uten å bruke lignelser, men når han var alene sammen med disiplene, forklarte han alt for dem.

Mówił dalej: «Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie. A gdy stan zboża na to pozwala, zaraz zapuszcza się sierp, bo pora już na żniwo». Mówił jeszcze: «Z czym porównamy królestwo Boże lub w jakiej przypowieści je przedstawimy? Jest ono jak ziarno gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane wyrasta i staje się większe od jarzyn; wypuszcza wielkie gałęzie, tak że ptaki powietrzne gnieźdzą się w jego cieniu». W wielu takich przypowieściach głosił im naukę, o ile mogli [ją] rozumieć. A bez przypowieści nie przemawiał do nich. Osobno zaś objaśniał wszystko swoim uczniom.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng dân chúng rằng: "Nước Thiên Chúa giống như người kia đã gieo hạt xuống đất: người đó ngủ hay thức, đêm hay ngày, hạt giống cứ đâm mầm và mọc lên thế nào người đó cũng không hay biết nữa. Đất tự nó làm cây lúa mọc lên: trước hết thành cây, rồi đâm bông, rồi kết hạt. Và khi lúa chín, người ấy liền gặt vì đã đến mùa". Người còn phán: "Chúng ta sẽ lấy gì mà hình dung nước Thiên Chúa? Hay dùng dụ ngôn nào mà so sánh nước đó được? Nước đó giống như hạt cải, khi gieo xuống đất thì nhỏ bé nhất trong tất cả các hạt trên mặt đất. Nhưng khi gieo rồi, nó mọc lên thành cây rau lớn nhất, và đâm những cành to, đến nỗi chim trời có thể tới núp bóng được". Người dùng nhiều dụ ngôn như thế mà rao giảng lời Chúa cho họ, tuy sức họ có thể hiểu được, và Người chỉ nói với họ bằng dụ ngôn, nhưng khi ở riêng với các môn đệ, Người giải thích tất cả cho các ông.

Jesus said to the crowds: "This is how it is with the kingdom of God; it is as if a man were to scatter seed on the land and would sleep and rise night and day and through it all the seed would sprout and grow, he knows not how. Of its own accord the land yields fruit, first the blade, then the ear, then the full grain in the ear. And when the grain is ripe, he wields the sickle at once, for the harvest has come." He said, "To what shall we compare the kingdom of God, or what parable can we use for it? It is like a mustard seed that, when it is sown in the ground, is the smallest of all the seeds on the earth. But once it is sown, it springs up and becomes the largest of plants and puts forth large branches, so that the birds of the sky can dwell in its shade." With many such parables he spoke the word to them as they were able to understand it. Without parables he did not speak to them, but to his own disciples he explained everything in private.